

جہاد
دانشگاهی
سازمان فرانس
دانشگاہیں کشور

مَدِظَلَا

سطر سطر زندگی با آیہ ہا

مسابقہ شمارہ ۲۶ / شنبہ ۱۸ فروردین ۱۴۰۳

سُطْر بَیْسْت وَشْشَم

حقیقتی گریزنایدیر

جزء ۳۶

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

ق، آیه ۱۹

- کسی که در حال احتضار و مردن است را دیدی؟
- توان فرار از چنگال مرگ را دارد؟
- خودت چطور؟ می‌توانی از مرگ فرار کنی؟

با توجه به دشواری حفظ این آیه برای عموم مخاطبین، آیه مشابه دیگری با همین موضوع در صفحه بعد برای حفظ انتخاب شده است.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ عِبَادٌ
 مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ
 ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ
 ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي
 إِلٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 ﴿٢٩﴾ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
 فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا
 فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا
 لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ
 عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرَ مِنْ قَبْلِكَ
 الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخٰلِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذٰئِقَةُ
 الْمَوْتِ وَتَبْلُوكُمْ بِالنَّارِ وَالْحَبْرِ فِتْنَةٌ وَاللَّيْنَةُ رَجَعُونَ ﴿٣٥﴾

مغفلة كريمة

قرآنت تحفیق

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ همهٔ افراد مرگ را می‌چشند [و امکان فرار از مرگ را ندارند]؛ ﴿وَنَبَلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ و [در مسیر زندگی تا مرگ] به بدی و خوبی، [سختی و رفاه، یا بدی از طرف شیاطین و خوبی از سوی عالم تکوین] آزمایشتان می‌کنیم ﴿وَالْيَنَّا تُرْجَعُونَ﴾ و [سپس برای حسابرسی میزان موفقیت در امتحان‌ها] به سوی ما بازگردانده می‌شوید.

از چه نام برگ را کردی تو مرگ؟! گل‌ها، توی گل‌فروشی‌ها، چرا آن قدر خرم و شادابند؟ چون گل فروش، همواره به یاد مرگ است، مدام با خود می‌گوید: اگر به گل‌ها نرسم و رسیدگی نکنم، پژمرده می‌شوند و می‌میرند. به همین خاطر آب پاک، دمای لازم و نور کافی در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد. یاد مرگ با آدمی همان می‌کند که گل فروش مرگ اندیش با گل‌ها. اگر از مرگ غافل نباشیم، لقمه‌ها مان را پاک می‌کنیم و لقمه‌ها تنها آنچه در سفره‌هاست، نیست! آنچه هم می‌شنویم لقمه، آنچه هم می‌بینیم لقمه، آنچه هم می‌اندیشیم لقمه است و این لقمه‌ها همه باید پاک باشد.

آفات که گناهان باشند را باید از خود دور کنیم و به قرآن که نور است، روی آوریم. راز اینکه قرآن کریم به تکرار از مرگ یاد می‌کند و به یاد مرگ توصیه می‌کند همین است؛ چون نشاط و طراوت آدمی در گرو همین یاد است؛ در این صورت است که مرگ، سازوبرگ و سرمایه‌ای می‌شود برای آدمی. همان مرگی که از آن گریز و گزیری نیست، اگرچه آدمی همیشه از آن گریزان است. همان مرگی که وقتی می‌آید، هوش از سر آدمی می‌پرد و می‌برد و از شدت وحشت تمام مشاعرش^۱ را از کف می‌دهد!

قطعیت مسئله مرگ و قیامت

اگر ما جزء عقلای عالم محسوب شویم، مسائل واقعی زندگی را هرگز شوخی نمی‌گیریم؛ جدی می‌گیریم. جدی‌تر از مسائل این زندگی، مسئله مرگ، مسئله قبر، مسئله سؤال الهی، مسئله برزخ و مسئله قیامت است. این‌ها را باید شوخی نگیریم، باید جدی بگیریم. این‌ها مسائل مهمی است.^۱

ما نباید قیامت را فراموش کنیم. قیامت واقعه عظیمی است. ما باید همیشه یاد قیامت را در ذهن خود داشته باشیم و از قیامت بترسیم.^۲

از یک جامعه جاهل متعصب دور از اخلاق گرفتار انواع و اقسام فساد، پیغمبر بتواند یکی مثل عمار را بیرون بیاورد، یکی مثل ابوذر درست کند، این‌ها مگر کار آسانی است؟! پیغمبر چه کار کرد؟ این دنده سنگینی که توانست این موتور را به راه بیندازد، چه بود؟ آیات مکی را نگاه کنید: در درجه اول، ذکر قیامت، ذکر عذاب الهی، ترساندن از نعمت الهی برای کافران و دُوران و کوران است. این‌ها بود که آن تکان اول را به مردم داد. ما از این نکته نباید غفلت کنیم. شفاعت به جای خود محفوظ، محبت به جای خود محفوظ، ولایت به جای خود محفوظ؛ اما خدای متعال هم رحمت دارد هم سخط دارد. سخط الهی را هم به یاد خودمان بیاوریم؛

۱. بیانات رهبر معظم انقلاب ۱۳۸۳/۰۸/۲۰

۲. بیانات رهبر معظم انقلاب ۱۳۸۳/۰۸/۰۶

اول به یاد خودمان، بعد به یاد مردم. این است که دل‌های ما را تکان می‌دهد. این است که ما را از اعماق جهالت‌ها و مادیگری‌ها و گرفتاری‌ها بیرون می‌کشد.^۱

این حالتی که برای همه پیش می‌آید و شاید خیلی‌ها این حالت احتضار و لحظات نزدیکی مرگ را در دیگران دیده‌اند، من و شما در آن لحظات از خودمان اختیاری نداریم؛ هیچ کس در آنجا به ما نزدیک‌تر از خدا نیست. «وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ»^۲ هیچ کس نمی‌تواند ما را در آن حالت، از آن ورطه‌ای که در مقابل ماست نجات بدهد، مگر عمل صالح و فضل الهی.^۳

با صدای استاد سیدعلی خامنه‌ای بشنوید.

۱. بیانات رهبر معظم انقلاب ۱۳۹۱، ۲/۲۳
۲. سوره واقعه، آیه ۸۵.
۳. بیانات رهبر معظم انقلاب ۱۳۹۴، ۴/۲

